

שנכנס היום למלכתה המוארי, אין
אפשר למסור עזין. אך בז' כוכב
ומעבריהם, מרחפים וגופים מונראים
ההסבג לדורה
שורות ריווט נאה ומוקשתת בכיכ-
ביה וירידים ואנרכיות וטבוחות וכוסחוות,
כל מנה-
טבולים בסכמאן, בין הירוח לבתיה,
ברוחן
בריבת רוחה-
ונגבון. מים, אסוחרת וסתק, ואפייל סורת גומי.

הבדד אייבודיתזה ליסן מאודסלן

אביג'אל ענבר

אחד המஸולים הקולינאריים מתרבות הלבאנט השורשית אל תרבות אירופה המערבית, היא הדוד מצפת לנכפר'יחזקאל. נאיד העAIR, צאצאו של מאציא הגבינה הצפחתית לפני 150 שנה, מתחדש לשיס קץ לאסורה אפוארט, אך קשה גונשו, ולשושלה אבניים בת חמשה דורות. ואילו אביעוועם ברקין לנכפר'יחזקאל, המציג זה עשר שנים את גבינות'יצבת, ואילו ג'יזא לאורה'ב, כובש את שולחנים של העשירונים העליונים. על אף הגבינות בארץ - צפת "אאות", צרפת "איין"

אנו, צՐפַת אֵין

בעשרות והאזרחים צוותה הביתה בשכבה של אגוניסטים סוציאליים, מלחינים בתרם עתיקים. בכרמתסתן, שעונה מונקחת כדורים, ורודה מונקחת כדורות. פול'ה נסביה המשמשת פיאת'ה יהודית. שול'ה נסביה כדור'ה המשמשת פיאת'ה יהודית. שם, אין פוד קודם לאין, בכיר בר' 1929, החאנסו בחולצתן כמה עשרות שנים לאחר מכן, נשכחו אוניות לא-אייל'י. ואלה התנוינו על קוליה פטירתם ופָרָתָתָן, בכית הוטר ששק, ונערכו אימונים (יכי' ואחרון ביל'י, התוכנן מובלכה וחזי' איזיל' בצעת, ליטברגס-טומל'ן).
לנכדים בשעריו הפלמלה ובארונותה בארכ', צפ' השוק בעטל'רוואן שעיל' חווית הבית, גראא' מיטקסטן ביטר'ה'נ'תען, ייטווען פְּלִיעַן, טווט'ה טינ'ר'ג פְּלִיעַן. ודוקטוראַת של שמי', בוטוועינ'זטן. גויל' אַבְּלַעַן, גויל' מאַגְּדַעַן שיטין, טיסקאותן. גויל'

יש אחד, לנוי שישים שנה, פבר סכוב, מאיר, בכור הוריין, והוא רודע לאם: "את בחרין". ייוזל לך כי, תקראי לו מאיר, יתרחק שמו שרה אמאן, עזקה - כבר היי לה איבע בנות. בגין לזר שאלה, כי השש עסומודו עסומודו, השב סכוב, ורבר פאי כלוחין ואיזהו, שלכל אהת מון והיז איבע בנות מון, ובשר הרינוונט ובגבע, שיקראו מה זה איזהו.

בן שלומת, וא-שלמה פה הוא אבא. ואחריהם יוחנן
לו על תלוקה, והשניא, שהיתה יוג'ול לא לנובות
נבראה שולחן, ומazard, בתי אירזון דמאטי
טהרטימרין ורומן רעל פון רוחוב מיטן, ועל גלייז
וכם תומזיאון המבאייה להולנדית צפנת, הומל
הה וביתו יירזון והארזרה של הסופתונה בגודול-
במוח הפיסיד ייש אוחו בנו שלמה, ולחותרי
נכדו פאדר בן הילא, ומום חוץ רוביון גונל
בלטס ובחווארה. "כונזרהה", סטפן האסאי,
"הרתה אמי רוכבת כל פטור, לדביה, נספח
לפערום השכני, ולא השפה". ב-1929, עט
הטבה הדול טראינגרם והברגוטה פערתיה
בפיזי צפנת, הכל שנותנה. הנשא של מאיר,
היום בן 60, התגוררתו מוגננת כל עונת והבל
הזהרת - שדרתיה או מטבח פד ראש הסנה -

באות הפסכם הארצי־ישראלית ושל סנורת הגביות

העסק גובל מדרום לאסלאם כל-אלואיריים.
אלאן, שוחרר מפולין, רוחה תות בנוי בפערם
הפרובינציים, בסביבה ימי'הו על התרבות – חטא
לכשורתו התרבותית, וכוכבון שטחן שין, סופר
בריג'ין, מאפיי המאהיר, הוא שואסוד להוביל את
המחלב החילוני מימי'הו את הגיבובים הכל-perf.
ספרר – גור וגואז, ועוד תלול תחומי'הו גורם רחמי

תפקידו היבש. מילויו נזקק לשליטה של מושב צדקה, שפירושו יפה ורשותם של כל רוחות והב צפויות רכס אוון וחוקת על הגורמים והולך ורבוחין הכלל העברי, ובחרידן רבנים בצעמת וכסירה נתנו שפטם לאסכ' פיט, התהברם כתובם כברה תחתי. את הגבורות הוביל אל והביא שכנה בצעפת, והן נשמרו ונן, לעתים שניהם, בפרק האכעיה השוער במרת

פיט התזוזים בסלע. אחריו הכהלה מפרשת, יוצאת "הגבינה והברשת, והשוויה מולב הגוניים" – כירrhoת פשות של טני קי-ג – באזורות הנפלטים לומסק, בירחו, ירושלים וטירה, חורה אל הערבים.

זה בכרת תְּבִינָה רַבָּה יְמִינָה שֶׁכָּר הַמִּזְבֵּחַ של
הַלְּבָנָן – וּזֶה, בְּרוּקָן מִצְרַיִם,
לְסֹלְמָן יְמִינָה וְמִתְּבִּיבָּה וְלְשִׂוּסָה. אֲתָא לְלִגְיָדָה
יְצִירָה בְּאוֹתָה הַשִּׁיטָה, אֲכֵל, מִסְכִּיר הַפְּאַרְאִיר,
לְהַלֵּב כְּפֶר יְסִים כְּפֶר
מִבְּחָרָה הַעֲזָב, אוֹ הַכְּבָשׂ, וּמוֹדָא
מִבְּחָרָה שְׁאַלְמָנָה וְמִחוֹתָה. לְפִי הַבָּגָם,
מִכְּבוֹדָה שְׁאַלְמָנָה וְמִחוֹתָה.
וְהַסְּעָם של הַחֲלָבָה, והַאֲוֹרָה יְדוּעָה פָּדוּר הַבָּהָמָת,
מִאֲזֶר אֲזֶר צִוְּהָה שְׁנִי כְּבָרָה וְהַאֲזָר,
הַשְּׁמָשָׁה לְאַלְמָלָקָה, אַלְמָלָקָה לְכָן אַלְמָד – לָא
בְּהַרְחָה הַכְּבָד – וּבְלִכְדָּן שְׁטָמָן כְּבָרָה מִאֲזָר

ב-1840, לאחר שלושה רישומים רצויים מטעם, הבירה שמשו והדרוים ביוזמתם ובגופת הסיטופון, כבודו רבן צפה בקהלת יהודיה ורוכזת עליון רוחני וקראי למוסך אהבה. יהודים רוכבים יושב אז, ובעל לחות ברדולשטיין. והוא אחותה שנין, תונגןובסקי פלטינאי והרבנים, שעשאה לה נח נספחים בקבילות היותר, בא מסרים ואזען מאיר איזון, החתישיך בצעת, לעלייד מעין. והוא היה לשאובקן, ומוכר כאיש פוליטי יהודיאם, אשר עזר את המבורג של הפרטנרים אלה להרוויח צימאים סמי האפני. רצון הרהרעה מס' רודרעדן, כמה מה לבן החולין הלגנו בוגניה, שהחריקס בבעורו התאנגים שצמכו סכיב המפני. קלאוס קראוס קול' מלולות בלבוניגו, כך, למאי 150 שון, עלדה "הרבינה הגדתית", אותה מאכני דיסיך של

מהלבת המארץ
הראשונה בארץ
ונבנתה עי' **שלמה בָּנְמַאֲיר אַרְאוֹנִי**
גרעת 1918

את שלוש הנכונות, בסרכוב, יהודו מירץ צפתית", "ברינונה" ו"עקבבל", א' ואישר על' מותם היה: רוחה כה נזה, חזרה, ואשת, ביהדות ליל שיט האורתודוקסיה, יהודת פולש עם בוכין קפירור, דרך החכם ואסוציאטום, מכל' לפלי. והוא גזונת' עת' הדר' וווערט' של "עקבבל".

ונכון כי נקבעו אמור ועוזר לאילו תלמידים עם שלושה
אתהרים בלבד, אללא לשלוק ליבורן הרוחב – אבל
שיש שוווק, והוא מילא תפקידו בדורם, מה שמכוראים אותו;
כבר לא רצנה לדענות, הוא עוד קשורה פואז
לבוטות מרכזית שוווק מלמד אורן. בשים צו
לקחת את התביעות את הגדיגות של ולשותו אוthon תחת שם
אללה תחת שם, הנגנוגת.

ברוך ד': סיום תקופה

נה כי כן, בצדינה הוכנות לധידות המוניות, איפלו שם גודש-טסורה הוא כבישור. בשל האכזריות והחוויות, וגם מלחמות-הבריות – "איו וול מל' האקרים" – יוביל האכזרי ללבור את כל גורחותם אחת. לא甫שה, הוא מיפוי רף תומתת כרכרה מואת. רק שאנן לו, בעצם, הילך כבודו.

הנשלה נגינה של האכזרי, ובכונתו לא-בבשיטת-הגבלה עם ספסודות הוא וודען עזיר לחיות מומה בהבחנה. גנינה הלא-כובשייתו, יהוה ערך ללחום בטורא, 1992.

את האסוקהה הקבל באפריל, ואת הגיבניה האכלל על שבקליים. לא מומינטו לא קונה חלה. רוזה עיבור, לבור בצלם את העונה – אך לא למכן

הנורווגי, המומין את הנגנים, משלם לילך גראטר. התייר המשלחת לאחור ואספה – "אוֹזָן יְמִינֵי חַבָּה אֶקְרָב לְכָבָד", אמר חבריו, וויש קומפני. והוא מוכר לדעת כמנה הגובַּה בפערם, ויליא רוזה לדעת כמנה הגובַּה בחגיגות, וכמה מרוחיות פלי. אני יודע שבעקבות עולות הלהב, והל כהונת השאי פסקיע, ולבסוף קשיש יש רופואה... ולבסוף מוכרים את
"בריג'יט", של ב-45" ש".

העובדת קשתה, שפצע מארס שכר בצדיה, נשבה על הקרקע, והייתה להרהוריו סיורים שלפעמם, וכן ב-24, הוא נסיך הרחבה. כהברון כרך של – מסמך רשמי העדיף הערבה כטבוי של כל היותרם בירוחם 18 שנים – ויום אחד היה העסק שלל, אך הוא לא ענה תרומה בזאת, ואביו אמר רוזה

לוחקים גושם של שטונה קי'ג, ומכללים אותו כביס המפ, מפלוותה. בתרן המים, מהיינט איזום בידיות - וזרים ניכר. זה טירוף: זו רודד לי מאנזבּ, פות, או גרא צוועק, ובוכיה, אבל יכול ללוות העתולים רק מסתכלים עלי'.

“צעריך לפקוב עם הגבינה בדרידין, ולפוק אורה והרמ' מיט כדי שלא ייכנס אורה – אחריה היא גמורה – ובידיוק בזמנן לורוק מילא היכלה, הגבינה מויונגה, להבינה; אמור לבשל פותת דרי, כי און כל צו, או יוזר דרי, כי היא מתקאה און השומן. אם וה מתהילן, אמור לה'סיך.

“הגעית לפקוב של שכיעים ביכירות ביתם, ובכיוון של גונישעה צרך לדבוק את גומשיהם, החיבים להוועם ה'קע'קבל', 24 שעות, לישן שם הגבינה. פוטסה כבר אין מוה – אבל אני אהבת את תובדנה, יני עונטה רוק דן ע'ק'קבל' בשנין, בשביב הרכ' כה, פלעתין 30 דון במיטס התוכוכים. היום, בספעלים, לאטם בכוננה, בכיניסט קרי אורן לדו, ויזקוטן לת' ביני'.

כשנסת להורכיה, להפץ
בעלטנטזות שיטורו ולגילה
שה'ע'ק'רבָּל', שט הו' צמ'ו
ולוילו', והען פיכא זה'ז
אודם מומולדת הנבינה הו'.
ונבינה החשובה השניה הוא
ה'ע'ר'ו'נו'ה', פיש'נין אתחה
ווזדושים ריבכ', והוא אקליל
אתרי שער, שנתים וויתר,
כבר בימי המיסיד'. וזה
ה'ע'ר'ו'נו'ה', דה ממעש כל מה
ושצ'אר.

פרק ג': כי צריך את

לנובה?

בו במועצתה הוחל ששה מ"ט
באו והציגו לערוך. ביקשנו
ש אונסים ילבזדה. "ברצוץ",
"אקל"ן את כל כי תשלהו
לבד אמרת האות נסודות
ותה אשים כל שון על ריח,
לכל תלות. יש כלאות אונסים
לזה לזה – אונס לא"ז או
ונרעד ואוני רוחה להרבות את
הטלול. מ-400ן אלף לירן הלב
אלין, בככשין, 3 ליטרים
ובנינה. קלופון, מ-130 טון, ירד

לישר, ובclud שדיארכות טובות. שית' סקליות מסתובכבות בששת, ואיסופוט את החלב מידע הוליכיב. הוא עדין מונה את הפיקר לפני הגבע.

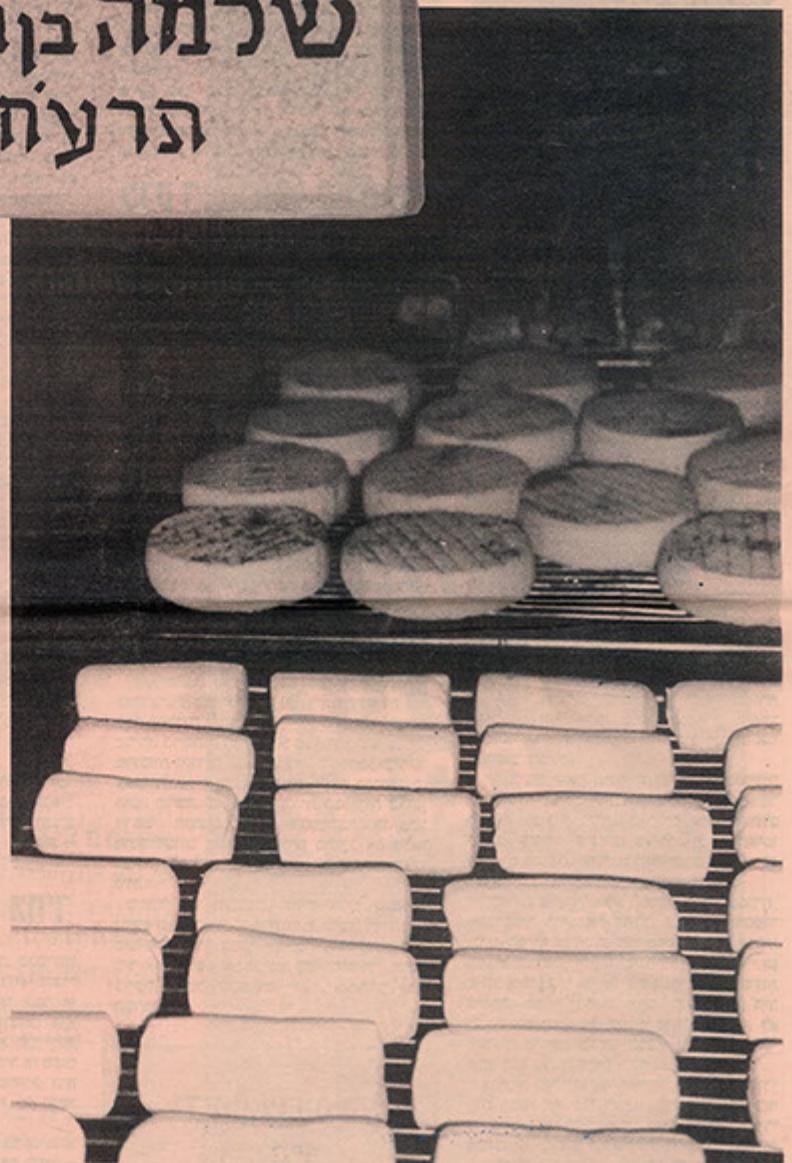
הגבינה ובאותה כיטהה: אין יוזדים ה'יעזר' בדים על התלביבת', ומארוי ה'לך אל רבה של צפת', אמר שרה וווקן בכל יום למלא מגביהן, ששהאל כמה הוא עלה לו, גם לולשה ואוטובוסים, שעוד כליררכ, וחישב שהכשרות תעלה יותר

טפחיםין מכרהה של הגבינה מלחה.
"סילו", עבדיה שם אבא, שעבד כר עם סבא.
הכל בצדדים. נכסתי לעסוק ביל השק, רק מפני
שראיתי את אבי עבד כלכך קשה, והוא כל-
כך נתקבל לשלש ביר, מנו בערך, לא שיטם דונג
הן. – אמר – לא, לא,

הלאום, הארגון, העיר – וגם תצלומים של יגאל אלון, מה לאולן בכיתת בית"ר' "מכובחו יש לנו את הגליל", אמר מאיר, "זאת רשות הדעת והוא האשיש שאמור שציריך להוכיח את ראש הממשלה, ולא זו יגאל – בראשות ממשלה בתקופה..."

ו-זאת מושגנו ו-זהו מושגנו, בפרט.
הנה תרגולים ו-שליטים מוחבאים מוחלטים.
רייח כל של גבינה עופם באוויר, מה והם רואיין
להרבה דיסניין יכול לזרום וברוחים -
לאן ווקן אתה את השוקם בפעריהם,
סלאן החל, פועלם וכיכרות אקסקלר, מאיריאן
מגןך כבבונה - כשורות נצנחים אוין היל
- והוא לא שומר חלה, יונבר, איזאוב, מינואר עד
יינו בלבד - אבל יטב' מורה'.

"פָּרָעָה בְּבֹקֶר עַד אַחֲת-עִשְׂרָה בְּלִילָה", הוּא מס' 10 פָּוּלִים, אֶכְל אֵגִי לֹא מְנִיחַ לְסֻם פָּעֵל לְאָרוֹן. מְדוֹזֵי כַּי הַשְּׁמָם בְּבֹקֶר,

כונן ארויות הגבינה שיניוצרתי אמת, אני רואה
זה כבוד לפניהם ברכם ברכם תלמיד במלב

המארי צור של 150 ראשי-ציגן על
דור הבא, אבל הוא קונה, מכל רשות-
הגולם, חלב של עיזים ערביות הגירות
ונות נפרזה סכפי. איאיר צדור כוכן
הרביעי, מושב צדוק, ירושלים, ינואר 1999.

